

TROUBADOURURIN TERJI OG ÚRMÆLINGARNIR

UMRØÐA Terji hevur skrivað seg og síni lög inn í føroysku fólkasálina. Og har eru tey ritað, sum rúnur í stein.

Dagfinn Olsen
Myndir: Jens Kristian Vang

Terji Rasmussen og Føstufressar høvdu útgávuconsertir í Norðurlandahúsinum um vikuskiftið. Hetta hendi í samband við, at Terji og fressarnir fyrri nøkrum mánaðum síðani góvu út næstu fløguna. Hetta umleið 20 ár eftir, at fyrri fløgan kom út.

Alt hetta er langt síðani søga, fyrri fløgan hevur sítt heilt serstaka pláss á hillini við føroyskum útgávum og í hugaheiminum hjá mongum. Heiðurin sum aldarinnr fløga fekk útgávan eisini. Fløgan er ein hin mest selda í Føroyum nakrantíð.

Alt hetta er søgan og leiktjöldini, nú seinna fløgan kom út, og útgávuconsert nú hevur verið. Ikki smávegis pallur, ið nýggja fløgan skal fylla, fyrri ikki at standa í skugganum av fyrri fløguni.

Og tí vóru vónirnar stórar, og somuleiðis áhugin manna millum,

nú útgávuconsert loksins kom á skrána.

Stuttligt er her at viðmerkja, at tá fyrri fløgan kom, var útgávuconsert innan fólk kendu fløguna og tónleikin. Fløgan hevði heldur ikki góð sölutøl, fyrr enn rúm tíð var farin, men eins langa tíð tað tók føroyingum at taka hana til sín, líka fast hevur hon fest seg í føroysku fólkasálina.

Hesaferð valdi Terji at bíða, til fløgan hevði havt ein møguleika. Og kanska er søgan ikki bara so einföld, tí sjálvsagt er eisini nakað við at fáa alt at passa saman, Norðurlandahúsið og so at savna tónleikararnar somu tíð undir som lon. Men meira um tað seinni.

Gránað ella fánað hár

Lýst var framman undan konsertini fríggjakvøldið í Norðurlandahúsinum, at eykakonsert bleiv leyggjakvøldið. Útselt var nevnliga til konsertina fríggjakvøldið og, skilst, eisini til kon-

sertina leyggjakvøldið.

Hjá okkum, sum náddu at fáa atgongumerkið fríggjakvøldið, var spenningur í luftini. Og komin í Norðurlandahúsið kendist týðuliga, at spenningurin var manna millum, meðan mong nutu eina øl, ið til høvið hevði fingið heitið Grønur Skaldadrykkur, vísandi til kendan sang av fyrri fløguni.

Fleiri lurtarar hetta kvøld sótu óivað eisini í Norðurlandahúsinum fyrri 20 ella 21 árum síðani. Hárini grá ella fá, men annars ikki so nógv broytt.

Og so byrjaði konsertin fyrri fultsettum sali. Saman við Terja og Føstufressum komu vit íggjgnum nøkur lög. Og Terji tók fyrri fyrstu ferð orðið millum lögini. Hetta gjørdi hann ikki nógv við hetta kvøldið.

Og tað var nú eisini sangirnar, tónleikin, vit vildu hoyra.

Og har komu øll lögini, blandað av fyrri og seinnu fløguni. Allar perlurnar!!

Terji hevur skrivað seg og síni

lög inn í føroysku fólkasálina. Og har er tey ritað, sum rúnur í stein. Lögini eru ikki altíð so løtt, ganga ikki altíð eftir uppskriftum, ið onnur helst vildu hildið verið lættari. Ein ummælarastarvsfelagi spurdi meg einaferð, um tað ikki kundi vera nakað um, at Terji í grundini kvøður - skrivar kvæðir? Og eg havi viðhvørt hugsað eitt sindur um hetta, og kanska er hetta ikki av leið. Í øllum førum hóska mangar av perlunum ikki altíð inn í sama tónleikakassa, sum vanligu og síðbundnu sangirnar. Terji er egin í so máta.

Og framfærslunum er heldur ikki at fara skeivur av. Innligar, og ein veit, at hetta er Terji.

Samspælið við orðasnillingin Anker Eli Petersen er eisini heppið og saman eru teir upphav til hesar perlurnar, sum savnaði so nógv fólk um viku-skiftið. At Anker Eli eisini er myndlistamaður bera fløgurnar boð um, eins og pallmyndin.

Plúmm í

Longu tá Terji fyrri yvir 20 árum síðani gjørdi av at gera ein plátu í egnum navni, hevði hann eftir øllum at døma ta greiðu ætlan, at hann vildi nakað, hann satsaði. Og hann legði góðar lunnar undir ætlanina við at samstarva við limir í bolkinum Plúmm, ið til høvið fingið heitið Føstufressar. Hesin bólkurin av unglingum, ið flestir vuku upp saman, barndómsvinir, ið allir innan teir fyltu 20 vísu sínar tónleikagávur, og hvørs lagna tóktist avgjørd. Hvør í sínum lag úrmælingar á síni ljóðføri. Og allir gjørdust teir eisini tónleikarar. Kanska vert at merkja sær, at vit enn vóru í eini tíð, har ein ikki bert slongdi út, at ein ætlaði at liva sum tónleikari, og enn minni gjørdi álvara av hesum. Tónleikur var fyrri tey flestu nakað, ið hoyrði undir ítriv.

Henda unika søgan um vinirnar, ið gjørdust millum Føroya allar bestu, er søgd ofta, men hoyrir hesi søgu til.